

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **D. P. B. a.s.**, B., zastúpeného advokátom JUDr. M. C., B., proti žalovanému **JUDr. T. B.**, bývajúcemu v B., **o 1 010 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 15 C 466/00, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. septembra 2007 sp.zn. 4 Co 466/06 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava II uznesením zo 14. septembra 2006 č.k. 15 C 466/00-132 odňal žalovanému oslobodenie od súdnych poplatkov so spätnou účinnosťou od 1. februára 2005 a neustanovil mu zástupcu z radov advokátov. Rozhodol tak po zistení, že na strane žalovaného boli dodatočne zistené také majetkové pomery, ktoré u neho neodôvodňovali oslobodenie od súdnych poplatkov podľa ustanovenia § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Keďže na strane žalovaného neboli splnené podmienky na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, potom nebolo možné vyhovieť ani jeho návrhu na ustanovenie zástupcu z radov advokátov podľa § 30 O.s.p.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal odvolanie žalovaný. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd uznesením z 28. septembra 2007 sp.zn. 4 Co 466/06 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne. Stotožnil sa so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa ohľadom majetkových pomerov na strane žalovaného a aj s jeho právnym

názorom, že u žalovaného neboli splnené podmienky pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov podľa ustanovenia § 138 O.s.p. a tým ani podmienky na ustanovenie zástupcu z radov advokátov.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný. Žiadal uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch dovolania poukazoval na to, že naďalej spĺňa všetky podmienky pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, pretože majetok, ktorý bol u neho zistený, mu neprináša žiadne majetkové výhody, ktoré by vylepšovali jeho finančnú situáciu. Odvolací súd preto vec nesprávne právne posúdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný podal dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o odňatí oslobodenia od súdnych poplatkov žalovanému a neustanovení mu zástupcu z radov advokátov.

V zmysle ustanovenia § 239 ods. 1, 2 O.s.p. platí, že dovolanie smerujúce proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie súdu prvého stupňa a v prípade potvrdzujúceho uznesenia súdu prvého stupňa vtedy, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podmienky prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 239 ods. 1 O.s.p. neboli v danom prípade splnené, pretože uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky zmeňujúceho uznesenia a taktiež nebola splnená podmienka uvedená v § 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p., lebo vo výrokovej časti odvolací súd nevyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Keďže v danej veci nešlo ani o potvrdzujúce uznesenia, ktoré by spadali pod ustanovenie § 239 ods. 2 písm.b/ a c/ O.s.p. bolo treba vyvodit', že žalovaný podal dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, u ktorého neboli splnené podmienky prípustnosti dovolania uvedené v § 239 ods. 1, 2 O.s.p.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p., neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 ods. 1, 2 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p., dovolací súd nezistil. V súvislosti s posudzovaním podmienok pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov a pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov dovolací súd nezistil, že by odvolací alebo prvostupňový súd prekročili zákonný rámec príslušných ustanovení O.s.p., vymedzujúcich tieto podmienky.

Pokiaľ v podanom dovolaní žalovaný poukazoval na to, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, tak dovolací súd poznamenáva, že pokiaľ by aj rozhodnutie spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, alebo konanie by bolo postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, mohol by sa týmito dovolacími dôvodmi zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné.

Keďže v danom prípade prípustnosť dovolania nebolo možné vyvodit' z ustanovenia § 239 ods. 1, 2 O.s.p. a vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného v súlade s § 218 ods. 1 písm.c/ v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie ods. 2 tohto ustanovenia, pretože žalobcovi v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2008

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :